

Thư gửi bạn xa xôi (1.2024)

Vài hình ảnh về chuyến đi Phú Yên

Lâu lắm không có dịp đi xe lửa, nên cả Nhóm Học Phật chùa Xá Lợi đều háo hức đi Phú Yên một chuyến từ lời mời của Thầy Thiện Đạo, trụ trì chùa Phi Lai nhân dịp Lễ Phật Thích Ca Thành Đạo, mừng 8 tháng 12. Mình thì từ hồi còn ở Phan Thiết theo xe lửa vào học Sài Gòn thường xuyên rồi nên càng nhớ. Từ lúc hơn 10 tuổi mình đã lần quần ở Ga Mương Mán rồi nên không hề xa lạ. Thời trẻ, đưa bạn bè lên xe lửa cũng dễ dàng, tiễn biệt chia tay, hẹn hò... rồi còi hú lên mới vội vã nhảy xuống xe. Có người tàu chạy rồi còn chạy theo... Xe lửa thời đó chạy than, lửa bắn tung toé theo từng bánh xe nghiêng lăn trên đường sắt... Và, những bài hát xưa còn nhớ chớ phải không? Em đứng đây chờ anh đã từ lâu/ sân vắng thưa người đêm cũng buồn theo/ một con đường sắt trăm con tàu/ mưa nắng sớm khuya trưa chiều/ người nhớ người thương người yêu... Rồi nhớ cả Tế Hanh: Những ngày nghỉ học tôi hay tới/ Đón những tàu đi đến những ga... /tôi thấy tôi thương những chuyến tàu/ ngàn đời không đủ sức đi mau/ có chi vương vীu trong hơi máy/ mấy chiếc toa đầy nặng khổ đau... Bây giờ thì nhiều nước đã có xe lửa đầu đạn 350km/giờ! Cho nên chán ngắt! Vừa rồi có một nữ du khách nước ngoài mê mẩn chuyến tàu cà rịch cà tang của Việt Nam, đi từ Nam chí Bắc vừa được ngắm cảnh sắc, vừa được gặp gỡ, làm quen với biết bao cảnh đời, cảnh người... hết sức thú vị.

Thôi trở lại chuyến đi Tuy Hoà của mình nhe. Chỉ xin chia sẻ vài hình ảnh như thường lệ thôi.

háo hức, chưa tới giờ đã chen vào toa

Còn gì vui hơn cả bọn chen chúc vào cùng một phòng trong toa, mặc sức... mà ăn uống và trò chuyện ầm ĩ cũng không sợ làm phiền ai, vì xe chạy rầm rầm... Nhìn cảnh hai bên đường hết sức thú vị. Đi ngang Phan Thiết (Bình Thuận) đã vào đêm, đèn sáng rực hai bên đường từ những vườn *thanh long* thấy tội nghiệp! Tội nghiệp vì thanh long... tưởng mặt trời vẫn đang còn sáng, bèn ráng sức ra hoa, kết trái... !

Nói chuyện suốt đêm không chớp mắt nổi. Tuổi già, mình đành uống chút thuốc ngủ... nên ngủ được chừng 5 phút! Sáng rồi. Ga Tuy Hoà đây rồi. Thầy Thiện Đạo đã cho xe đón, đưa về Ks Hùng Vương, trung tâm Tuy Hoà, cách biển không xa. Mới mấy năm, Tuy Hoà kang trang, rộng rãi, khác lạ quá! Buổi Lễ Thích Ca thành đạo tại Chùa Phi Lai khá đông Phật tử gần xa. Mình được đề nghị phát biểu. Thầy Thiện Đạo trang trọng giới thiệu – mà thiệt ra nhiều người cũng đã quen biết mình từ lâu qua sách báo, qua các clip học Phật ở Chùa Xá Lợi Saigon. Cho nên mình chỉ xin nói chút xíu về “Tại sao tôi học Phật?” là đủ. Tuy Hoà ngày nay, so với 15 năm trước mình từng ghé đến khác xa nhiều quá. Nhớ một câu ca dao quê mình: Đa tình con mắt Phú Yên/ Đồng Nai đi cưới một thiên mằm mòi/ Hồng tin giờ hộp ra coi/ Rau răm ở dưới mằm mòi ở trên... Bây giờ có câu: “Cá mòi Phan Thiết/ Sò huyết Ô Loan”... Phú Yên là vừa lúa miền Trung, có đầm Ô Loan, có vịnh Xuân Đài, có hào, có tôm hùm, có chè, có bánh canh, có bún chả cá, có bánh hời lòng (!)... Có Cafe Tùng nổi tiếng, dựa vào bờ núi Nhạn, có Tháp Nhạn, có Đập Đồng Cam, có Gành Đá Đĩa có Nhà thờ Măng Lăng, Chùa Đá Trắng, chùa Hội Tôn, chùa Thanh Lương, cầu gỗ Ông Cọp... đặc biệt, có Nghinh Phong hứng gió lộng bốn phương.

Nghinh Phong, mùa gió bắc muốn bay cả người...

Núi Chóp Chài nhìn từ Tháp Nhạn.

Tháp Nhạn

Linh mục Thái hướng dẫn đoàn thăm Nhà thờ Măng Lăng, giới thiệu cuốn sách xưa chữ quốc ngữ VN thời Alexandre de Rhodes, Thế kỷ thứ XVII. Thật thú vị.

Gành Đá Đĩa. Tại đây có thể nghe ban nhạc dân tộc đánh đàn đá và uống nước dừa, ngon không thua dừa Mũi Né.

Không quên thăm Đập Đồng Cam. Chính nhờ Đập Đồng Cam đã xây dựng từ trên trăm năm trước và duy trì phát triển đến ngày nay mà cánh đồng lúa Phú Yên xanh bát ngát.

Đã đến lúc tạm biệt những bạn bè Phú Yên. Hẹn ngày gặp lại. Cảm ơn bạn Phùng (PĐP), anh Lực, cô Hồng (Diệu Viên), anh Bình, cháu Minh, tài xế...

Dịp này được thăm Ngân Sơn (Tuy An), quê hương Thiền sư Liễu Quán, nhà văn Võ Hồng, được thăm Tháp tổ Tế Viên gần Nhà thờ Măng Lăng ... nhưng chưa gặp Trần Hiền Ân với Nguyễn Lệ Uyên, những người bạn văn thân thiết...

Bãi Xếp với mình vẫn là nơi tuyệt đẹp.

Bãi xép, dưới chân đồi vẫn rất đẹp nhưng “Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh” thì nay khô héo quá, đáng tiếc!

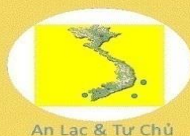
Về đến Saigon, mình còn nghệch ngoặc một bức tranh kỷ niệm (vẽ bằng ngón tay nhe, đừng cười!).

Thân mến,
Đỗ Hồng Ngọc.

Nguồn: <https://www.dohongngoc.com/web/category/mot-chut-toi/ghi-chep-lang-thang/>

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9700 TÁC PHẨM